

Grundlovens § 37, kunde faae praktiff Anvendelse; thi, sagde han, Begrebet Skatteindtægt i Grundloven vilde blive vendt paa Hovedet, naar man kunde faae dannet Begrebet ved at lægge til eller tage fra Indtægten, og det vilde stride imod Grundlovens Tanke, naar Skatteindtægtsbegrebet, forstaaet paa den Maade, virkelig skulde blive lagt til Grund for den særegne Valgberettigelse, hvorefter der er Spørgsmaal. Jeg troer, at den ærede Minister har Ret; og jeg tilstaaer, at det er mig uforstaaeligt, hvorfor det skulde være imod Grundlovens Tanke, at Skatteindtægten Begreb kunde fremkomme ved at lægge til eller tage fra den virkelige eller formodede Indtægt. Det maa jo vel erindres, at ved Siden af Skatteindtægten som Basis for den kvalificerede Valgret staaer den Skat, som den Paagjældende har svaret i Communen, og denne Skat staaer jo heller ingenlunde i et bestemt mathematiff Forhold til den virkelige eller formodede Indtægt; det er noksom bekjendt, at Skattehelfsens Størrelse fremkommer, ligesom den omtalte Skatteindtægt, paa den Maade, at man lader de Bekommende betale noget Mere eller noget Mindre, end de skulde betale, naar Skatten blev sat i et bestemt Forhold alene til deres Indtægter, nemlig af Hensyn til de andre Omstændigheder, der have Indflydelse paa deres Skattebyrde. Den ærede Minister sagde, at der var det Gale netop ved at ville basere Valgretten paa en Skatteindtægt, eller det Gale ved Skatteindtægten, saaledes som Begrebet vilde blive efter Udvalgets Forslag, at der i den anden Rubrik ikke blot kunde drages fra den virkelige eller formodede Indtægt, men at der ogsaa kunde lægges til. Jeg vil i den Anledning bemærke, at dersom det er galt, er det ikke noget Galt, som stribes Udvalget, thi det er netop det, som finder Sted ved Formue- og Leilighedsstatten, at man ligesaavel kan lægge til som trække fra. Man raisonnerer jo jævnlig saaledes i Virkeligheden, at en Mand, der har 1,000 Rb. i Indtægt, kan ikke blot taale at betale dobbelt saa Meget i Formue- og Leilighedsstatter som en Mand, der har 500 Rb. i Indtægt, men han kan taale at betale noget Mere, idet hans Skattebyrde tiltager i stærkere Forhold, jo mere hans Indtægt til-

tager. Den høitærede Minister har selv udtalt — Stedet i Rigsdagstidenden kan jeg ikke i Diebliffet opgibe, men jeg følger altid hans Bemærkninger med den største Opmærksomhed, og jeg er derfor sikker paa ikke at tage feil i, hvad jeg nu siger —, den høitærede Minister har selv, jeg troer det var ved 1ste Behandling af en af disse Communallove, da der var Spørgsmaal om Valget mellem Indkomststatter og Formue- og Leilighedsstatter, udtalt sig til Gunst for Formue- og Leilighedsbeskatning, idet han netop støttede sig til den Betragtning, at der var den væsentlige Forskjel mellem de to Beskatningsmaader, at man ved den sidstnævnte tillige kunde lægge til, hvilket man ikke kunde ved Indkomstbeskatningen. Det undrer mig derfor idag at høre ham sige, at det er galt (Sudenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!); ja, maastee har jeg misforstaaet den ærede Minister, men, hvis jeg har misforstaaet ham, saa har han visse ogsaa misforstaaet mig. Den høitærede Minister begyndte med at sige, at det undrede ham, ikke blot, at Udvalget var fremkommet med disse Forslag, men ogsaa særligt, at Ordføreren havde udtalt sig med saa stor Varme for dem. Den ærede Minister kunde visse ikke undre sig over, at disse Forslag fremkom, da de vare meddeelte ham længe før de fremkom som Forslag fra Udvalgets Side, og, hvad hans Undren over min Fremtræden angaaer, da tilstaaer jeg, at det virkelig har overrasket mig, at han kunde sige, at jeg havde udtalt mig med stor Varme for disse Forslag, da jeg netop har udtalt ligeoverfor Ministeren, at jeg for mit personlige Bekommende i og for sig ansaae det Forslag, som han har stillet under Nr. 127 — der jo gaaer ud paa at lade de hidtilværende Regler i det Væsentlige bestaae — for at være correct, og at jeg ligeledes var enig i Forslaget under Nr. 134, skjønt dette gaaer ud paa, at Litra d eventuelt skal udgaae, idet jeg, ligesom det øvrige Udvalg kun var kommen til at opstille de forskjellige Forslag, der findes under Litra a, b og c i den nye Paragraph 15, forbi vi, saa at sige, bleve tvungne ind paa den Vej. Sa, jeg vil endogsaa sige til, at det var min Mening, da jeg begyndte denne Forhandling idag, at jeg vilde have afventet den høitærede Ministers nærmere